

тѣхъ. Мама иска и азъ да имамъ такива крачка и . . . още отъ рождение овързали ми краката, като подвили прѣститѣ подѣ стѣпалото. Това причинява болка, но е необходимо за красота.

— Добре че не съмъ мандаринка! — помислила Чао, като погледнала своитѣ боси, здрави крачка.

Тѣй въ забава и игри минало времето незабелязано. Децата били повикани да обѣдватъ. Майката на Неке стояла на ликова рогозка предѣ покрита лжскава масичка, като била подвила краката подѣ себе си. Отъ главата до краката тя била потънала въ коприна и златни нашивки, а свръхъ това — много драгоцѣнни украшения.

Знатната госпожа приела любезно децата, разпитвала ги за родителитѣ имъ и ги молила по-често да идватъ при нейната дъщеря, а следѣ това имъ казала да насѣдатъ до такива малки покрити масички.

Донесли обѣдъ, който се почналъ съ сладки и вино и свършилъ съ варенъ оризъ. Цзо и Чао яли съ голѣма охота вкуснитѣ госби, каквито тѣ не познавали. Тѣ много сръчно си служили съ прѣчицитѣ, които китайцитѣ употребяватъ вмѣсто ножове и вилици; лѣжици щѣо нѣмало, — чорбата пили направо отъ чашки. Неке се смѣла доста надѣ апетита на децата, ала това не ги обиждало; тѣ изпразвали бързо малкитѣ блюда, като не му мислѣли, прилично ли е или не да се яде много. И това не било чудно, защото у дома си тѣ повечето пѣти получавали за обѣдъ само шепичка оризъ и студена вода.

(Следва въ X кн.).

Съ тази книжка изпращаме бр. 4 отъ „Игра и забава“.